

רבים כב כי יצא לא-זיהה כל-יינ-בר
כל-אשה ולא-לבש נבר שמלה אשה
כי תועבר רוח אלךך כל-עשות
אליה:

(28)

או"ת מנהת יצחק ב, סימן קח :

שאלה: slacks שהם כמו מכנסיים, אבל יש חילוק באותם שנעשו במיזח לנשים, שהיא בבעים שונים וכדומה²¹, שאין אנשים לובשים אותם כלל, האם יש איסור?

תשובה: אין דין זה צריך בושׁוּי, הוא איסור גמור. חזק מוה, בגין שחש כללו נועשים מתחילה לעכירה והם בגין זימה, וכך אם לא היו בכלל "כלי גבר", הם בכלל "חובכת ה' כל עשה אלה". באמתם הם בכלל כל גבר ממש, שעדיין שם מכנסיים עליהם, והם שם משוננים קצת, מכל מקום שם עליהם, כמו שכחן אבן צדק לעניין כובע או בגין הנקרא מענער רק²², שנראת לעניינים שאין זה אלא להתרומות לאיש, והגם שם משוננים קצת משל איש, מכל מקוםשמו עליון, וכן ננאה שאיסור²³.

(29)

או"ת יביע אומר ויריד סימן יד אות ז :

אין בלבישת מכנסיים עבריה על אזהרת לא יהיה כלי גבר על אש. כבר הוכחה מהrik²⁴ שהפוסקים שלא גاسر לאשה אל מלבוש המיזח לגבר, אבל מלבוש שצורתו זה לאנשים והוא לנשים מותר לכולם²⁵, וכן הסכימו רבותינו האחוריים. כיוון ש衲פשט המנהג בין הנשים בלבישת מכנסיים כאלה, לא שירק בה לא תשעה "לא יהיה כלי גבר על האש". ב. כל שכן מכנסיים אלה שצורותם משונה ממכנסי גברים וגם עשוים ממנני אבונאים שאון האנשים רגילים ללובשי כדוגמתם כלל²⁶. ג. הלבישות מכנסיים להגן מפני הצינה או מפני הרוחה ואינן מתחוננת להדמות לאנשים, ורק שיט להן על מי שיטם²⁷. בשורת אבני צדק החר ללבישת מכנסיים לאשה כשבועיים להגן מפני הצינה. בכל טעם בפני עצמו יש בכך להתייר. מכל מקום מודה אני שאין להתייר לתחילה לבישת מכנסיים אלה לבנות, כי בגין שחש הם, ומעוררים תשומת לב מיוחדת לוואיהם יותר מאשר שמלת או חצאית רגילה, ובמיבאות לידי הרהורם רעים, ואין לבנות ישראל הקשרות ללבת בהם כלל, ובפרט בלבישת המודקים על הגוף ממש, שגורמות הסתכלות והרהורם רעים בither שאת²⁸.

(30)

אולם, קיימת בחינה אחורית לצניעות, שיטודה בעצם המוסכמות הקיימות בציור בנות ישראל הצנעות. העובדה שציבור והנור ללבת וווקא בחזאית, מעניקה ערך ממשונייה להקפדה ואת; על ידי לבישת החזאית מודעה בת ישראל עם הוגים אלו והיא מתבלת מחותגים מתרינאים. במידה מסוימת בהפקה החזאית בעשרות השנים האחרונות למען "ניפה" של הבת השומרת מצוות בקדנות והשתדלת לנחל את חייה לפי הנחות המוסר של חכמיינו, כפי שהן משתקפות בהוראותיהם ההלכתיות. על-ידי סירובה ללבת במכנסיים היא מזביבה על עצמה באופןן הפוגני, שאין היא מוכנה להשלים עם כל התכתיים של האופנה המודרנית ושיהיא מסתיגת מערבי המוסר הণוציים כוון בקרב הציור הרחוב. לבתוונה זאת יש חשיבות מיוחדת לגבי אותן הבנות הצנעות הנמצאות בתורה רחבה ו מגוונת במסגרת לימודיהן או עבדותן היוס. יומית; בנות אלה וראי זוקות לחוכורת חמידית, שאין הן מודחות עם הערכיהם ואורחות החיים של סביבתן. על בחינה זאת האכיפה פעם בתיאמרה "גם אם יוכתך מעל כל ספק שאין איסור בהליכה במכנסיים, היהי ממשיכה להויר טלא ללבוש אותם". לאור הדבר מובן שניתן להבחין בין לבישת מכנסיים יומיומיים בחוץ ואפילו בבית לבישתם בשיטת פעלת הדורשת הגנה יתרה, כגון לגלישה או לטiol בתרים וכיירות, וכל שכן בשעת עבודות הכרחיות בשדה.

סמן און-קון
ס. און-סמן
ס. סמן/
ס. סמן זון

מקורות-חיקם לבנות ישראל
פרק ב' כט' ז' ח' כט' כט'

ברכות השחר

א. אסור להזכיר שם שמי בגilio-ראש, ויש למוחות שלא ליכנס לבית-הכנתת בגilio-ראש. ואין הבדל זה בין גברים לנשים, וגם נשים חייבות לבסות ראשון בשעת תפלה וברכות. ונשים נשואות הלא מצוות ועומדות הן לבסות ראשון תבנוי, אלא שכasher נמצאת היא בביתה ייחידית (שביטוי הראש או מדרת חסידות), ורוצה להתפלל או לברך, תיבת היא לבסות ראש. ולכאורה גם בנות רוקחות היו צריכה לבסות ראשון בשעת תפלה וברכות, אלא שכבר נהגו מוקדמת דנא, להתפלל ולברך בגilio-ראש, והנה לנו לבנות ישראל.

ב. לשון מרן בש"ע ס"ג ה"א כ"ר: "יש אמרים שאסור להזכיר מפיו בראש מגולה". ולכאורה כיוון שכח הלכה זאת בשם "יש אמרים" אינה פסוקה, אבל בבית-יוסוף (שם) הביא מחלוקת ראשונים בזה, וסימן "נראה שהיא מחלוקת אם מותר לברך בגilio-ראש או אסור, וכיוון דרבינו ירוחם פסק כמ"ד אסור הכי ובतיגנו". משמע שדעת היא לאסור, ולכן העתקינו הלכה זאת בפנים כאיסור פשוט ומוסכם.

ג. כי אכן שכחנו בהערת הקהילות שפשות לאסור הזכות שם שמי בראש מגולה, הלא ציינו שהיא מחלוקת הפסוקים. ומפשט לשון. הש"ס (ברכות ט') נראה שמותר להזכיר שם שמי בנילוי-ראש, שכן אמרו שם: כי מיתער אומר אלה נשמה שנתחזבי כי וכו' בא"י המחויר נשמהות וכו'. והרמב"ם (בפ"ז מה' תפלה ה'ג) פסק כל הסוגיא להלכה וזה לשונו: בשעה שייקץ... מביך... אלה נשמה... בא"י המחויר... כשהשمع קול התרגולים מביך... כלולובש בגדיי מברך... כשמניה סדינו על ראש מברך בא"י עוטר ישראלי בתפאה עכ"ל. הרי שעד עתה היה בגilio ראש ובירך כמה ברכות. וטעות בידי האומר שפריסת סדין על הראש היא גוסף על כובען, שכן לא מצאננו בסוט מקום חייב לישן עם כספי הראש אף כי יש מי שכחן כן מדרת חסידות, וכשהמתעורר מברך מיד בראש מגולה. ועוד שכחטו התוס' (שם ד"ה כי פריס טהירה) וה"ה

כט' כט' גפיעו/
האַת עַל כָּכָבִים

דעת ה'ג

יחוה

(26)

סימן ו'

שאלת: האם מותר לנערות רוקחות, שרגולות לכת תמיד בגilio-ראש, להתפלל ולברך ברכות ללא כינוי ראש?

לבן נערות רוקחות שיכבד עליהם לכתות ראשן בכל עת שיזכרו שם ה', בפסוקים ובברכות, הדינחו אותן על עיקר הדין. וא們 טעם זה יכול כיוון שלא למחות בתוקף בידי המקילות בזה, שיש להן על מה שיטומכו, מכל מקום נראה יותר שכחתלה ראוי להורות גם לנערות פניוות לכתות ראשן בעת שברכות, וכל שכן בעת שמחלפות הפלת שמנת העשרה (שאף לדעת הרמב"ם צריך להחמיר בזה). וכן פסק הרה"ג הקדוש רבינו צליח מאוו זצ"ל בש"ת איש מצחיה (חלק אורח חיים סימן כד), שיש להנונג שגט נערות פנוית יכמו ראשן בעת שברכות ומטפלות, או בשקוראות בתנ"ך וטוכריות שם ה', ושכן היה המנהג בכמה מארצאות המורה. ע"ש. וכן העלה הרה"ג רבינו עובדיה הדואה זצ"ל בש"ת ישכיל עבדי חלק ז' (דף רפט ע"א). ע"ש. וחובה קדושה על ראשי ומנהלי בתיה הספר "בית יעקב", לעמוד על המשטר, ולהורות לתלמידות בית הספר לכתות ראשן בעת שמחלפות ומכרכות וקוראות בתנ"ך, וכל הפהות בשעה שמחלפות. ודרכי הכתים בנהות נשטעים כדי שימצאו אונן קשบท לזריהם. וישאו ברכת מתה ה'.

Major Modes of Hair Covering

(Edited by Rabbi Aryeh A. Frimer)

#	Type of Hair Covering	דת משה (ופרע ראש האשה)	דת יהודית	שער באשה ערובה	Comments
1	Covers hair completely even in private	Absolute (Biblical)	Absolute	Absolute	Follows Zohar and <i>Resp. Hatam Sofer</i>
2	Covers hair completely in house when other men are around	Absolute	Absolute	Absolute	
3	As above, but reveals <i>Tefah</i> (four fingers by four fingers; or two fingers depth by two fists across face)	Absolute	Absolute	Absolute	Leniency of Rav Moshe Feinstein
4	As above, but shows sideburns and hair not gathered in hair-net	Absolute	Absolute	Absolute	Leniency of Maharam Alshakar
5	Covers hair completely only in street, but not in house even if others present	Absolute	Absolute N/A in house	Relative	
6	As above, but reveals <i>Tefah</i> and/or shows sideburns and hair not gathered in hair-net	Absolute	Absolute N/A in house	Relative	See # 3 and/or 4
7	Covers hair in street, and in house if other men present, but shows <u>more</u> than <i>tefah</i>	Absolute (minimal covering required); applicable in house if other men present	Relative	Relative	
8	Covers hair in street only, but shows more than <i>tefah</i>	Absolute (minimal covering required); applicable in street only	Relative	Relative	
9	Doesn't cover hair at all, but wears braid	"ופרע" Biblically requires braid	Relative	Relative	Based on <i>Magen Avraham</i>
10	Doesn't cover hair at all	(1) Custom (relative) or (2) <i>Mitsvat aseh</i> but loss of >1/5 of wealth	Relative or (2)	Relative	(2) Based on <i>Resp. Iggerot Moshe</i>

טינן קו

בזאת והאות ברוחה בוזח במדינתן
לענין חזוב נקיושי וכורבות, ובמניתה
מקגאה ממלכות ל�"ש, ובענין ברמה על.
בזידעל, ובענין בה"כ שבתתים

יד בני אחים,
כלכ"ד יודי מודיר חיים גראט כלטיא.

בדבר אתה אמרה רובה לפהו בעם זה
לבועה זר ויב נסדים אף טסומרי תורה
מולוון זה אם מתייב לבורא זמה בוזח אמן
בגיטין בלבד אין נגע זה במצעה דברביה זר לא
בגיטר לבזח בע"כ ולא לישא אתה אמת ומילא
אין נגע זה אם לערן מעה דוא יוצרך הבעל
לזה לה כל כד נצעות עד שוחחת לך כל גותם
לונך הרבר פון בזח און לא אונטה פרואה

בזה פון קלחנה מלחות בו אין להבזח כתבתת
אך יען בועל מגילה כתשאה באינה והזה לא כוות
הבעל זטם מזאת ורבב לה מהותה אף אם היה זה
בזמן ברוב הנשים והו מקונה עון בועל זמי היה
זקן ליען לה כבבה ביה סייע נונזרה ותומצאים לה
הבהות והין האין רע רק כל דורי שכב בתהנו
כל בנות ישראל הכתחות ולבושים לא רצאנ
שאוחר זון קללה מסיטה בוה ואינה זצית שב
לכמת בכימי הראש ואל עין איסור רק שמילא
ונעת איזוד דוא צורה על עזקה כבהתת פרעם
ראש ומפקד רשי סכן עicker. והחולק ליען הוא אט
זה איסור יש לאדור או בהפסד גול שפהיד כל
מונגה אבל אם הוא רק היוב עכה חי נט אונס
מן דיוור מהבש אונס דבעזה זיב וען חוטס
ולכן כל שטא הפסד חמוץ נבטו וווער כה אמן
משות מבדה להריה להויה להויה בינה גוא אטס
שאייג מוחיבת לילציא ברוא שטא זיקר.

ברבביה, ובם מותב שבקת כתרות יש שתוריין
לכרי, לנו יט להלל כבנטולה לדד פניה ערן טה
אזכונות בטבת שטא איז נטה אבל יונר יש לאדור
הויה דוחה גויה דוא גור בון פחים וויהה הז בזח
בשעון טפַת

"ג"ה = ג"ה א"ז

טינן יב

23

בענין פאה נברית

אילאן אט אילאן ג"א
טינן נ

22

באיסוך פדריעת דראש לאילטנה במקום
הபוך גודל

הנה בענין פאה נברית שנאלתו מרכזן הנברית
בזה הហה תוהה אבר כתריה וזה ליעז זעתי
בזה הហן לעז איז איז איז בין הדחט לאדור פאה
נברית מסתן מראיות עין פון בעשרות וקצת איז
טימן ע"ת מיט זוב רבטינו וום טאל כוונין
עיקרי וזרואת. לעלה מתרוים הם הוביא סס
וונסמן סי"ג בדיט והביבא הופמי זוק פנדס גם
הנירא סטברן ק שאל אטוח בזה כהה מראית העין
ובבסט סטברת פהגי פ' בפה אהה כהה איז
ויזחה בפה נברית דוא בפהה לא היה שין
לזרר דל כערות וקה לילדה נינט לגדת וילג
איסור הוא רק חיזב עהה בבל נסמי וויאו
הפסט פעוט כביחן שלא בזינו בגב לאדור אין
לטילף מוקטנות איזרים לאטור מזוט בראית דין
דאין לבילף הוא באיזה, וכן נאדר איזס מזוט
ען ביהוד ביל דבר איזור זוקה בפהה לא היה שין
ואין לטילף. הא דוא הוייך לא איז איזור
עהה זל ואהה להויה בזקה להבאות ואהה אין
לטילף מטה באיזה בדבב ווד איזורי לאין וגא
בבש שברוב העפיטים ניכר לאיזים באיזה זוקה
נברית אף אם איז ניכר לאיזים באיזה זוקה
ב"כ נשים עד סיירו זילט לנכויות הא ניכר בזח
הזה איזורי וס כלז ניכרות. וכן בזיל פה
שנודמן לפעיטים ורוחות לא איזור לא איזור.

ולכן לדיאין און ברירה יובל למחות ביר אשת
הנברית ההשيبة מלבלב טהה נברית. שאט אט
כתריה בזח לאטמר אויט סטל להטיל ווומרטוי
עליה שטן וק דין שלז וויאו דהיא פשה קין
ההו כרוב הפטקים וכטוג נראת בזח. איזו יטול
להתשריר דלית אף אם לא הפתה כל הפתה נברית
ויש כטרזה להלוביש בעב עלה שטגה רוב מהאה
נברית און לבריה להקfid כל, אם טאריה ווא
ההונגן. להתגלו בסם ומפערום כען תעדר ולא דאס
על גאנט לאטאייט עין שטוא רוק טפערום שעארוי
זהיא לא שיק שיחמד עליה בפהה נברית שאויא ווא
כטהור הנטה עצמאו שאויא הנטים איז איז בזח עוד
בכש כבדצאי.

קיזאג

משה פינשטיין

וכען וαιיה להו מוא שטומר להתגלו זוק
בפערום בעין תעדר לא איזו מזוט מראית העין אף
כם הוא נאיסורי לאיזו גומם הוחחס לאיז איז
דלא בכל דבר איזור ואלי הא זומץ מזוט זוקה
הפעיטים ניכר להגילום להתגלו זוקה גלה הדגלה
לא איזור בסכיב פעיטים וווער זוקה כל זינט ואי זומץ
מזיטים גם. בין איזים שאין מזגולין זוקם אין
מכירין זיב מיט נאייה זהא דזוריינא יט לאיזור מפערום
פי ליינן קמא דרישי טסובר זהא איזור סלטן
יש לאדור אף להפסד זילט מונגה אבל באלעה שטא
רק זט יהויה יט להקל בזק זוזיא לא המבר
מאיזור זרבון סטזק לקלוא. ויס אם לומר שאיל
dot יהודת זוא רוק מידי נטיג זאיז לא איזור בזיט
שלא פזינו שטגט ובקטום הפסד זוא לא ציטיז שטגה
משה פינשטיין

17

מורדי

עמם נחלקה עלות לפניו נ吕布ו ט"ז
על פורקן: פניט ספון וטאום כמיושם כלכך כרכ וכרכ וכרכ
לטנטו נטנטו נטנטו פגנו כמיושם קרויה טנטט טנטט וטנטט
רלהט נטנטט נטנטט נטנטט נטנטט נטנטט נטנטט פג פג גיגנו
וטלט טטלט טטלט הטטלט הטטלט הטטלט הטטלט הטטלט הטטלט
קעטס טטלט טטלט טטלט קעטס טטלט טטלט טטלט טטלט טטלט
גע נחנקה הטטלט טטלט טטלט טטלט טטלט טטלט טטלט טטלט
ערוך חיקס פלורן נטנט: טטלט נטנט טטלט טטלט טטלט טטלט
ערוך חיקס פלורן נטנט: כנטנט גיגנו נטנט נטנט

19

עורך

הלוות ק"ש סיטן עד עה

השלחן

ה יוס למתפקיד אם רשות האשה לקורת ק"ט לטרן
נדר טפח טעליה באיש במרקם המציג דעתו שאליך
לאיש באשה במשם כן אסורה במרקם הציג דעתו או דלים
דכאיש שיר הדודר מפי באהשה בין משלעת טעמתקם
שלא הוכירו דין זה וכן משלעת בתובות (ט"ז ע"ט):

ר בטוט רובוטינו בעלי הש"ע בסעיף ב' שיער לא עשה
שרוכה לכוסות אסורה לקורת בוגרנו אפיו איש אב אל
טפלות שורכו לילך פרעה הראש מתר והארה השורות
של נשים שנדרילין לארה וזרח לצטן וב"ש שעיר נהרת
אפיו זרבה למכתה עכ"ל וזה מתברר באחד"ע ס"כ יא
דעת פועלות לא לא לבן גילה ראש זה בצעותינו בטנו
אלטנת וירושות לא בתחולות [טכ"ט וכ"ט] עט סי
שרבח דב' בטלה לא חלק בששערתיה טהורות ולא
קלਊות (ט"ל טק"ל) ויא' זבחור טהורת בוגרנו ומ
התשאות לילך ביגלי ראש ועי' באחער סוף קמץ
ונוחור גשי הוורח טאד' בוה' (טס טק"ל) ותגשים ובאות
טמקחת שאן דרכן לנלהן לטקם דרכון ללהון ואין
דען להויר טהורת הנולון (טס נקס לאטך):

ז ושות בוא ונזוח על פריאות דורוינ בעותה' שוה
שים רבות שפעציז בעותה' ישראל בעון זו והדרת
כינויו הרראש ונולד מה שצעקן לע זה הדא לא לעוד לא
לחוועיל ועתה פשהה הטפסת מהונגואה הילכות
בשערון כטו הכתולות אויו לע שעללה בויטניך קר טו
עכ"פ לדינא נראה שטוחר לע לרגפאל ולברך גנד
ראישון הבנגולות ביזן שעחה חבן זולות נך והה
כטוקות הפטלים בטפה וכס' הרטורי בשח ראייה
בפ"ג חיל כל הדתרים שהזרען לעורה דוקא בדטר
שאן ריגולן להנחות אבל בטללה הריגול הנילו שער
לא היישין דליך דරדר עכ"ל ובין שאיטין נט
הגשאות בן טפיא לא וליכא הדודר [יאט"פ וטמאכ"ט]
טאמינו לנויר דין צוואר וכל מטס לט"ל דלו' לאטך
לומגר עכ"ז:

18 אהבה, הלבות קריאת שמע פג

: מן ייכשם שאמר לקרות בננד
צואו ומי רגלית עך. שירחיק כך אסורה לקרות בננד
הערוז עד שיזיר פניו אפיו בותי או קטן לא יקרה
בנדן ערונות אפיו מחוץ של וכוכית מפתק הואיל
והוא רואה אותה אסורה לקרות עד שיזיר פניו . וכבל

נוף האשוח ערוח לפיקד לא יטכל בנוך האשוח שהוא קורא
ואפיו אשותו ואם היה מנולה [טט] מפח מגופה לא יקרה
בננדנה

20 גמלות טיטומניות

[+] קייא לא כרב והפלוא דאמור טורחיקן ר' אסות טפק רוחית והאייה כוותיה ודלא
כרב חונאו דאיסטר טורחיקן ר' אסות ולא יור וכנון בן טפק חונאו ולזון העופר צ'ע: [+] כרב
לגבי אכוי: [+] לא טריכא דטליך ואוני טנאהו: [+] לא טריכא דקייאס כטה בלב וכבד עך
כוותיה ולוא לא בכון הוגא ע"ש: [+] ולא סורת תורה אלא בגנד עספד בלב וכבד גאנז אטור
רכנן כווארן בספק לא גוזר וכון טרי ע"כ: [+] וט' בה"ג הען מל' אטור כלב גאנז אטור
אטלי דבר קען טפחן וכן שוק באוש ושר וקל באש כל העי אטור לחרות ק'ש ננדן
ווע' ט' לריבו תגנאל וקל ערג' דאין נאות לעיניהם והריבור מראה אסא וכל אלה וווקא אצען
נגילו לתחולות אבל תחולות הריגול בגדלו שער לא חיישין דילcum הרטורו וכן בקל הרטיל וכו':

וין הנשים, ישמרכם הרוחם, הצניעות, מאד מזויצה לאשה, מכל
הצדדים, מבפנים ו מבחוץ. חוללה, אופן מלבושים והופעתה, צריכה להיות
מסודרת, על המנהגים הנוחוצים, אסורה לה לעשות שוםDogma וצורת לבוש,
אשר יגלה מה שהוא מבשרה: כי האשוח אסורה לה שיתגללה דבר מגופה, רק פניה
צוארה וכפות ידייה. ושאר איבריה قولם עטופים. והביכו הנשים על אנשי
אירופה, מנהגם לא להסתהר מפני זרים, ובכל זאת מלבושיםם מסודרים, לא
מתגללה מגופם, רק פניהם וצואրם, כפות ידיהם וראשם. ואמת נוכח מגוללה
שרעם, ולפי הידין שלנו אסורה הדבר, אבל יש להם איזה התנצלות, כי
אומרים לא נתישב המנהג זהה אצל כל נשותיהם, מבנות אומותם וחוץ
לאומותם, נעשה גילוי השער, כמו גילוי פניהם וכפות ידיהם, ואין גורם
הרהור אצל האנשים, במבט עיניהם.

20

סס' "חוקי כתעד" אהכק יוויל ע"ז (זון זילא ע'')

תוקי נשים

פרק שבעה עשר

שיטת היחסית

ד אמר רבי יצחק: טפח באשה ערוה. למאי אילימא לאסתכולי ביה - וזה אמר רב ששת: זלמה מהנה הכתובת פבשיטן שבחוץ עם פבשיטן שבפנים - לומר לך: כל העספכל באצבע קטנה של אשה כאלו מסתכל במקום התוךן! אלא: באשთן, ולקראת שמע. אמר רב מסדא: השוק באשה ערקה, שנאמר גלי שוק עברי נחרות, וכתיב "תגל ערמתך ובתראה חרבתק". אמר שמואל: סגול באשה ערקה, שנאמר כי קולך ערוב ומראך גאה. אמר רב ששת: שענרב באשה ערוה, שנאמר שענרב בעדר העזים".

๖ המדריך פרק שבעי כתובות

מתרני ואל יוצאות שלא בכהבה העוברת על דת משה והורית ואו היא רה משנה נאכילה שאינו מעשר ונמשתו נרה ולא קוצה לה חלה ונורות ואני נקיית ואויה רה יהודית יצאה ורואה פרע וthora בשוק ומרברת עם כל אדם

פרק א: ואיווי רה יהודית יצאת וראש פרע: ראש פרע דאוריתא היא דרכוב יפרע את ראש האשה והנא דברי ישמעאל אוורה לבנות ישראל יצאו בפרע ראש דאוריתא

קלחה שפיר דמי רה יהודית אפילו קלחה נמי אמר רב כי אם אמר ל' יוחנן קלחה אין בה מושם פרע ראש היה בהרבי ויאח' היכא אילמא בשוק דת יהודית ויאלא בחצר אמר אין לא הנחת בת לאברהם אבינו שיזובת החת בעלה אמר אבי ואיתמא רב כהנא מחדר לחצר ודרכ' מבוי: ותמות בשוק: אמר רב יהודית אמר שרמא במראה ווועתית לבני אדם רב חסיד אמר אבמי בטוחה יורד כננד פניה:

קלחה. מל שט לא למיטה צו קטול לטולנו בצלבנו וכו' קיבול מגונלא ליחט צו מלך ופקון: כי. ל' מוקה: הל'. דניאל יט נס ווקוס פיענע: וווך מאוי. דל' טקטי דביס: בנווא ולר כננד פניה. נוואה נכפה על דרכ' ווועט מהלוד כננד פניה כל גנקה:

๗/๐๖/๑

ואלא נמל. לי לא נמל קלה נמי אין נס מוט פיענע לרע צהיל נס גאנט נס

בזה — לא לחתם ליתם היין. הכתישן שבגנום — כו' וופס צל' ניתן לילה זיין עותין לנטהין, וווקנן כתלי נתיה הרכח כו' זיין זונקן לת' פה'נים ותינגן הילא, כדי צל' זוקן. פן זקרים. זם הכתישן שבחוון — ת' צב' זמיה; סן סנילו הילון על כפרת הכרבו ענירקה זנסתכל נונגה ווין. לאשתחו ולקריאת שמע — לא עץ וונגה נס — ל' יקרל קריילע זועג כנוגה. שוק — גולדת היל. צו' — לאסתכל, וכון גולדתן לקרילע צו' גולד גול שוק — וכתיב נטראיה "תגל גערווק". קויל ערוב — ווילג'ע זונגה — זונגע וויס קולו סיג.

๙ אגדה אגד אגדה טמין טם באיסורי הדוחר מקרה دونשטרת וкра דאחרי עיניכם

ה' מניא תשאי'

מעיב יידי הרה'ג ר' צבי גערזילין שליטא הלומד בבית מדרש עליון בספרינג ואלי. והנה שני ענייני אישור הרה'ר יש האחד מקרה דונשטרת מכדי רע בנסיבות דף מז' שאיתא שם מכאן איד' פינחס בן יאיר אל הירהר אדם בוים ויבא לידי טומאה בלילה שאיסורי זה לא אכט באתן שהיה מורתה לו. וכן מה שאסור להחטול באשת גודה אפלו פניה ובאי' אפילו חיטם כנסעוקין והו לא שאיתא באשה הביבה ובבעל' חיטם כנסעוקין והו לא שאיתא בעץ דף' כי' נמי מקא זה אינו עחמת שירהור לעשות וזה אכזר מושם שוה מביא ליזי טומאת קרי שאסור להוציא לאבטלה. והשני מקרה דאחרי עיניכם דדריש בברכות דף' ייב' וזה הרה'ר עכירה איט' מצד' חפשת

הצאת זרע לבטלה אלא הוא אישור מהרhor העברת זונת כמו הא דודריש מאורי לבבכם הרה'ר עז' דתיה לאכזר אישור עז' שהתרה אסורה בתו אף המחכמה לעובה.

ולכן יש הילוק ביןשים דבאיסורי הרה'ר מקרה דונשטרת ליתנתן דאיינו גורט לון שום דבר במשמש עיריש בנהה וכ'יס' של' יגורום בהרהור ואף שלפעיטם ראות זם מהמוד אין ראיית זם זום איסורה אבל איכזר הרה'ר מקרה דאחרי עיניכם שונא' שלא להרהור לעכזר עברת זונת איכא גם בנשים כמו טויכא אישור הרה'ר עז' כדאייה בחינוך שהבאתי. אבל לאיסור זה אין לחוש בהחכלה ובאריות בעץ נוקקין בכל אלה ורשיג מונשטרת שהוא רק שלא לבא להזאת זרע לבטלה שליחא זה בנשים. ולהזאת שמא חבנה מות להרהור לעשות איסורי להכעל לאיסור לה לא מצינט שישיך להוות להזאת בהחכלה וכדומה וכדאשכנן שהו

צניעות: לקט מקורות מאת הרב אריה פרימר

צניעות בתפילה
השלרוז הלכות ק"ש סימן עג עד

(4)
ערוך

א כתיב כי תצא מhana ונ"י אליהך מתרחק נרבך
בחנן ונ"י ורואה שתחיך קחש לאך רואה בך עירוה
דרך וכטהר רוכבל טקם שיש קוחת השם כמ"כ במתנה
המחלחתה שהארון והלעט ורבותה שם עירוה בתוך המתנה
כטהר בתוטפה וא"ס דסומה פ"ז על פטוק כי ה' אליהך
מוחלך בקרב בינתיך וזה הסס שבארון וכן טטהר בסופו
[אי'ג]: וניצטו על צי דברים שהבנתה היה קוש ובל
שרה אריך לאצאת לנקיוז היה מוכרת לצאת מוחץ
למתנה כמפורש בתורה שם הרוי רזיאת אמר לזריאות
בקוקם קדוש והשנית שלא יראה שם ערוה בסוקם
קדוש ואף אם נפריש ערות דרכך עבירות כמ"כ שטרות
אנקלום פ"ט מסדריניה הקבוח עכירה לשט ערוה כ"ש
רעorth אטריה לדתאות:

ב וכיוון דאפיילו במתנה אברון הכתוב ק"י להאיש העומד
ומהפלל או קורא ק"ש או ברך שמזכיר שם הקדש
כמה פעמים וטברון לובו לה' שעריך שהקוקם שכיבוי
ויהיה נקי טשי דברים אלו פזואה טערודה דכל סביבוי
פשיטה אדרוי במתנה שבינה בעיתה ורבותיהם ויל
נשבת [ק"ג]. ורקע מלשון התורה ובפרט אחד קטעו
זואה סערות רבעואה אמרה תורה והיה חנוך קחש
ומטליא דنم בהרהור תורה אמר אבל בערותה בריב
רבר ש"ט וריבור אמרו הרהור מתר ע"ש והוא יסוד
להרונה דינים שורבאו בעין זה וכל סין ליפור תורה
הן שכבתה הן שביע"פ הן ברור הן זור הן שראי ספיו
קוריש אסור למלות בהיות אדרוי ספני דברים אלו דכל
רבי תורה דם שטוחין הקורושים כדיוע וקרין בו
ויהי מהניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר :

ג למידת מה דבשעה שקווא ק"ש או מחהפלל או טברך
או ליפור תורה אדרוי להזות ניד יינוי זור הן סין ערות
גליה בין של זבר בין של נקבה וווע לא רואה בך ערות
דריך כלטיך בך במתנה שבינה שליך לא יראה ערוה
וכ"ש כלשעוויז טטליה אף שאדרוי אותה ובין אם סעיזים
עיפוי לבל לראות ערות חברו לא טהרי ולכך דרב לאי
יראה בך ערות רבר לא כתיב לא תראה ערות דבר
וה"פ לא יראה דרואה בך ערות דבר בשעה שה' אליהך
מרחך בקרב מהניך [לטכ"ג נוכחות כ"ג]. נקס קלילנד[ג]:

ד חרוץ ערום כטיט אלולים ווועז לשוחות איט חמוץ
בגלו' ערוה בינו' שערותו בטיט כטיט דאמיר לבך בנילוי
ראש וטיטי ביר לא מהן לעניין ברכה ולענין לט' רוואת

צניעות
בחדרי חדרים

הלוות הנרגת אדם בבוקר סימן א

א דין השכמת הבוקר . וכן ט' סעיפים :

א איתנבר (ה) [ה] כאשר לעסוק בבוקר (א) לעכורת בוראו *ישדא הוא טעור (ב) [ג] [ה] המשר
כס וענבים הולא הור זון ספקה (ג) סcocktar מחתולין (מו). סנא (ג) [ג] טויטי ס גענד מעד * כו
לונג נורס ונטענות (ג) טילדיקס אהר קולס נפי האולדס ט פון זונז גונז דטוו וכרכטס פו כרלט וסעלט ועסקו
ואל נכו ניטיכו ומיטטפו ועסקו וווע פאל פון זונז גונז דטוו וכרכטס פו כרלט וסעלט כטנו
ויט וקרונו לדטונו וטchap כאלך כטוטס מל נכו שאטאל קאנז מל כל סלהן כטנו
סעלט גען ווועס נטמאו כט טאלר הס פסאר ליס מס' מיר יעט הילוי טראטס
ואגאנעס בטהל צלייט וטאפעט ממעט חמוץ (ווערנו נוכויס ח"ג נ"ג). ווועג ווועס (ה) מפא נוי הול
(ז) [ז] (ז) סמלנישט טלא גענוזה טאי (ז) נס נסגע נאה וכטכו נג' מאכטו יונט ליפי כו ווועס ווועס
טערול מטאנט ווועס (ז) [ג] (ז) נידיזט פערתז גוועל ווועס (מו) : ב' היטטס ליהזקן לפני
ברואו ווועס לישעת שטשחנות המטהרטו שווין באיש הללה ולטוף שנ' שטיש ויללה (ז) [ז] ולטוף
ברואו ווועס לישעת שטשחנות המטהרטו שווין באיש הללה ולטוף שנ' שטיש ויללה (ז) [ז] ולטוף

הלוות הנרגת אדם בבוקר סימן ב

ב דין לבישת בנדים וווער טעיפים :

ג לא נלבש חולוקו (א) (ט) מישוב (טוו) אלא יקח חולוקו ווינס בו (וילאש) ווירעוותוי בעודנו
שוכב ונמציא (ב) כשיקום שהוא טcosa : ב' יאל אמר הנני בחדרי מחרים טי רואני כי הקב"ה
מלא כל הארץ בכורו : ג' יירדרק (ג) בחולוקו ללבושו כדרכו של לא הפהוק הפניטו (ג) [ה] (ד) לחוץ :
ד' יגעול טגעול (ג) [ג] (ה) יטיח תלהלה ולא יקשגרנו ואחד' ב' גגעול של שמאל (ו) ויקשרנו וויחזור
של יטין : ג' גגעול ומגעול טגעול טגעול נס' קעריה יגעול טל (ז) יטין מלאה (קנסטיט ט' נמה גטט 7 ס"ה) ;
ה' יטחולן מגעולו (ח) חולין של שמאל תלהלה :

DEUTERONOMY XXIII, 6

דברים כי תצא כנ'

assembly of the LORD. ¶ 10. When thou goest forth in camp against thine enemies, then thou shalt keep thee from every evil thing. 11. If there be among you any man, that is not clean by reason of that which chanceth him by night, then shall he go abroad out of the camp, he shall not come within the camp. 12. But it shall be, when evening cometh on, he shall bathe himself in water; and when the sun is down, he may come within the camp. 13. Thou shalt have a place also without the camp, whither thou shalt go forth abroad. 14. And thou shalt have a paddle among thy weapons; and it shall be, when thou sittest down abroad, thou shalt dig therewith, and shalt turn back and cover that which cometh from thee. 15. For the Lord thy God walketh in the midst of thy camp,

to deliver thee, and to give up thine enemies before thee; therefore shall thy camp be holy; that He see no unseemly thing in thee, and turn away from thee. ¶ 16. Thou

ט' בקהל דזהה : ט' קרטזא קתעה על אליגיך ווישערת
11 קלל דבר רע: ב-הזהה בך איש אשר לא-הזהה
פנור מקהדה-לילה וויא אל-מוץע ל-קתה לא יבא
12 אל-תוק במקהנה: והזהה לפנות-ערב י-תצע בימיים
13 ובלא השמש ובלא אל-תוק במקהנה: ובל' קהנה בך
14 קהן למקהנה וצאת שפה חזין: ותדר פורה לך על
אנגע והזהה קשקבק הוועז ותפרעה בטה ווישט וויפא
טו אונ-אוחק: ב' דזהה אל-תוק מה-לך ובקבב קראך
ל-בצאלך ולקה איביך ל-פוניך והזהה מ-טאנך ק-גוזש ולא-
16 יראה בך ערעת דבר ושב מא-תיך: ט' לא

